To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►B

UREDBA (EU) št. 515/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. aprila 2014

o vzpostavitvi instrumenta za finančno podporo na področju zunanjih meja in vizumov v okviru Sklada za notranjo varnost in o razveljavitvi Odločbe št. 574/2007/ES

(UL L 150, 20.5.2014, str. 143)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba (EU) 2018/1240 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. septembra 2018	L 236	1	19.9.2018
►M2	Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/446 z dne 15. oktobra 2019	L 94	3	27.3.2020

▼B

UREDBA (EU) št. 515/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. aprila 2014

o vzpostavitvi instrumenta za finančno podporo na področju zunanjih meja in vizumov v okviru Sklada za notranjo varnost in o razveljavitvi Odločbe št. 574/2007/ES

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Namen in področje uporabe

1. S to uredbo se vzpostavi instrument za finančno podporo na področju upravljanja zunanjih meja in skupne vizumske politike (v nadaljnjem besedilu: instrument) v okviru Sklada za notranjo varnost (v nadaljnjem besedilu: Sklad).

Ta uredba skupaj z Uredbo (EU) št. 513/2014 ustanavlja Sklad za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.

2. Ta uredba določa:

(a) cilje finančne podpore in upravičene ukrepe;

(b) splošni okvir za izvajanje upravičenih ukrepov;

(c) sredstva, dana na voljo v okviru instrumenta od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020, in njihovo razdelitev;

(d) obseg in namen različnih posebnih sredstev, s katerimi se financirajo odhodki za upravljanje zunanjih meja in skupno vizumsko politiko.

3. Ta uredba določa uporabo pravil iz Uredbe (EU) št. 514/2014.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „zunanje meje“ pomeni kopenske meje držav članic, vključno z mejami na rekah in jezerih, morske meje ter njihova letališča, rečna, morska in jezerska pristanišča, za katere se uporabljajo določbe prava Unije o prehodu zunanjih meja, ne glede na to, ali so te meje začasne ali ne;

▼B

(b) „skupni standardi Unije“ pomeni uporabo operativnih ukrepov na skupen in nerazdrobljen način za doseganje visoke in poenotene ravni varnosti na področju nadzora meja in vizumov v skladu z Uredbo (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), Uredbo (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), Uredbo (ES) št. 767/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) Uredbo (ES) št. 2007/2004, Uredbo (ES) št. 1931/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]), schengenskim katalogom o nadzoru zunanjih meja, Praktičnim priročnikom za mejne policiste, vizumskim priročnikom, priročnikom za Eurosur ter drugimi uredbami in smernicami za nadzor meja in vizume, ki bodo sprejete na ravni Unije;

(c) „začasne zunanje meje“ pomeni:

(i) skupno mejo med državo članico, ki v celoti izvaja schengenski pravni red, in državo članico, ki je dolžna v celoti izvajati schengenski pravni red skladno z aktom o pristopu te države članice, za katero pa zadevni sklep Sveta o dovoljenju za polno izvajanje tega pravnega reda še ni začel veljati;

(ii) skupno mejo med dvema državama članicama, ki sta dolžni v celoti izvajati schengenski pravni red skladno z ustreznima aktoma o pristopu teh dveh držav članic, za kateri pa zadevni sklep Sveta o dovoljenju za polno izvajanje tega pravnega reda še ni začel veljati;

(d) „mejni prehod“ pomeni vsak mejni prehod z dovoljenjem pristojnih organov za prehajanje zunanjih meja, uradno priglašen v skladu s členom 34(2) Uredbe (ES) št. 562/2006;

(e) „schengenski ocenjevalni in spremljevalni mehanizem“ pomeni preverjanje pravilne uporabe schengenskega pravnega reda v skladu z Uredbo (EU) št. 1053/2013;

(f) „izredne razmere“ pomeni stanje, ki je posledica resnega in izjemnega pritiska, ko veliko ali nesorazmerno število državljanov tretjih držav prehaja zunanjo mejo ene ali več držav članic ali se pričakuje, da jo bodo prehajali, oziroma druge ustrezno utemeljene izredne okoliščine, ki zahtevajo takojšnje ukrepe na zunanjih mejah.

([1]) Uredba (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 105, 13.4.2006, str. 1).

([2]) Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L 243, 15.9.2009, str. 1).

([3]) Uredba (ES) št. 767/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o vizumskem informacijskem sistemu (VIS) in izmenjavi podatkov med državami članicami o vizumih za kratkoročno prebivanje (Uredba VIS) (UL L 218, 13.8.2008, str. 60).

([4]) Uredba (ES) št. 1931/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o pravilih za obmejni promet na zunanjih kopenskih mejah držav članic in spremembi določb Schengenske konvencije (UL L 405, 30.12.2006, str. 1).

▼B

(g) „odsek zunanje meje“ pomeni celotno zunanjo kopensko ali morsko mejo države članice, kot je za izvajanje Uredbe (EU) št. 1052/2013 določena z nacionalnim pravom ali s strani nacionalnega centra za koordinacijo oziroma drugega pristojnega nacionalnega organa.

Člen 3

Cilji

1. Splošni cilj instrumenta je prispevati k zagotavljanju visoke ravni varnosti v Uniji, hkrati pa omogočiti zakonito potovanje s poenoteno in visoko ravnjo nadzora zunanjih meja ter učinkovito obdelavo schengenskih vizumov v skladu z zavezami Unije temeljnim svoboščinam in človekovim pravicam.

2. Instrument v okviru splošnega cilja iz odstavka 1 in v skladu s prednostnimi nalogami, določenimi v relevantnih strategijah, programih ter ocenah nevarnosti in tveganj Unije, prispeva k naslednjima posebnima ciljema:

(a) podpori skupne vizumske politike za olajšanje zakonitega potovanja, zagotavljanje visokokakovostnih storitev prosilcem za vizume, zagotovitev enakega obravnavanja državljanov tretjih držav in boj proti nezakonitemu priseljevanju;

(b) podpori integriranega upravljanja meja, vključno s spodbujanjem nadaljnjega usklajevanja in standardizacije ukrepov za upravljanje meja v skladu s skupnimi standardi Unije in z izmenjavo informacij med državami članicami ter med državami članicami in agencijo Frontex, da se po eni strani zagotovi enotna in visoka raven nadzora in varovanja zunanjih meja, med drugim z bojem proti nezakonitemu priseljevanju, po drugi strani pa nemoteno prehajanje zunanjih meja v skladu s schengenskim pravnim redom, pri tem pa se skladno z obveznostmi držav članic glede človekovih pravic, vključno z načelom nevračanja, zagotavlja dostop do mednarodne zaščite za tiste, ki jo potrebujejo.

Doseganje specifičnih ciljev instrumenta se ocenjuje v skladu s členom 55(2) Uredbe (EU) št. 514/2014 z uporabo skupnih kazalnikov iz priloge IV k tej uredbi in posebnih kazalnikov iz nacionalnih programov.

3. Za realizacijo ciljev iz odstavkov 1 in 2 instrument prispeva k naslednjim operativnim ciljem:

(a) spodbujanju razvoja, izvajanja in uveljavljanja politik za odpravo kontrole oseb pri prehajanju notranjih meja, ne glede na državljanstvo, ter izvajanje kontrole oseb in učinkovitega spremljanja prehajanja zunanjih meja;

(b) postopni uvedbi integriranega sistema upravljanja zunanjih meja na osnovi solidarnosti in odgovornosti, zlasti z:

▼B

(i) okrepitvijo kontrol na zunanjih mejah in sistemov varovanja ter medagencijskega sodelovanja med mejnimi policisti in carinskimi, migracijskimi in azilnimi organi ter organi pregona držav članic na zunanjih mejah, vključno z območji na morskih mejah;

(ii) ukrepi v notranjosti ozemlja, povezanimi z upravljanjem zunanjih meja, in potrebnimi spremljevalnimi ukrepi, povezanimi z varnostjo dokumentov, upravljanjem identitet in interoperabilnostjo kupljene tehnične opreme;

(iii) vsakršnimi ukrepi, ki prav tako prispevajo k preprečevanju oziroma boju proti čezmejni kriminaliteti na zunanjih mejah v povezavi s prehajanjem oseb, vključno s tihotapljenjem ljudi in trgovino z njimi;

(c) spodbujanju razvoja in izvajanja skupne politike vizumov in drugih dovoljenj za kratkotrajno prebivanje ter različnih oblik konzularnega sodelovanja, da se doseže boljša konzularna zastopanost in usklajena praksa izdajanja vizumov;

(d) vzpostavitvi in uporabi informacijskih sistemov, njihove komunikacijske infrastrukture in opreme, ki podpirajo skupno vizumsko politiko, mejne kontrole in varovanje na zunanjih mejah ter dosledno spoštujejo pravo o varstvu osebnih podatkov;

(e) krepitvi spremljanja razmer na zunanjih mejah in zmogljivosti držav članic za odzivanje;

(f) zagotavljanju učinkovite in enotne uporabe pravnega reda Unije glede meja in vizumov, vključno z učinkovitim delovanjem schengenskega ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma;

(g) okrepitvi ukrepov držav članic, ki prispevajo k boljšemu sodelovanju med državami članicami, ki delujejo v tretjih državah, na področju pritoka državljanov tretjih držav na ozemlje držav članic, vključno s preprečevanjem nezakonitega priseljevanja in bojem proti njemu, in sodelovanja s tretjimi državami v zvezi s tem ob popolni skladnosti s cilji in načeli zunanjega delovanja in humanitarne politike Unije.

4. Ukrepi, ki se financirajo iz instrumenta, se izvajajo ob polnem upoštevanju temeljnih pravic in spoštovanju človekovega dostojanstva. Zlasti so ukrepi skladni z določbami Listine Evropske unije o človekovih pravicah, pravom Unije o varstvu podatkov, Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP), načelom pravičnega obravnavanja državljanov tretjih držav, pravico do azila in mednarodne zaščite, načelom nevračanja in mednarodnimi obveznostmi Unije in držav članic, izhajajočimi iz mednarodnih instrumentov, katerih podpisnice so, na primer Ženevske konvencije o statusu beguncev z dne 28. julija 1951, dopolnjene z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967.

Kadar koli je to mogoče, so države članice še posebej pozorne pri izvajanju ukrepov identificiranja ogroženih oseb, zlasti otrok in mladoletnih oseb brez spremstva ter neposredne pomoči tem osebam, kakor tudi napotitve teh oseb k službam za zaščito.

▼B

5. Pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo v okviru instrumenta in so povezani z varovanjem morskih meja, so države članice še posebej pozorne na svojo obveznost po mednarodnem pomorskem pravu, da osebam v stiski ponudijo pomoč. V zvezi s tem je mogoče opremo in sisteme, ki se financirajo iz instrumenta, uporabiti za iskanje in reševanje v situacijah, ki lahko nastanejo med operacijami varovanja meja na morju, s čimer se prispeva k zagotavljanju varstva in reševanja življenj migrantov.

6. Instrument prispeva tudi k financiranju tehnične pomoči na pobudo držav članic in Komisije.

Člen 4

Upravičeni ukrepi

1. Instrument v okviru ciljev iz člena 3 te uredbe in rezultatov dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 ter v skladu s cilji nacionalnih programov iz člena 9 te uredbe, podpira ukrepe, izvedene v državah članicah ali s strani držav članic, zlasti naslednje:

(a) infrastrukturo, stavbe in sisteme, potrebne na mejnih prehodih in za varovanje med mejnimi prehodi za preprečevanje nedovoljenih prehodov čez meje, nezakonitega priseljevanja in čezmejne kriminalite ter boj proti njim, pa tudi za zagotavljanje nemotenih potovalnih tokov;

(b) opremo, prevozna sredstva in komunikacijske sisteme, potrebne za učinkovit in varen nadzor meja ter odkrivanje oseb;

(c) informacijske in komunikacijske sisteme za učinkovito upravljanje migracijskih tokov prek meja, vključno z naložbami v obstoječe in prihodnje sisteme;

(d) infrastrukturo, stavbe, informacijske in komunikacijske sisteme in delovno opremo, ki so potrebni za obravnavo vlog za izdajo vizuma, konzularno sodelovanje in druge ukrepe za večjo kakovost storitev, namenjenih prosilcem za vizum;

(e) usposabljanje o uporabi opreme in sistemov iz točk (b), (c) in (d), spodbujanje standardov upravljanja kakovosti in usposabljanje mejnih policistov, tudi v tretjih državah, če je to primerno, v zvezi z izvrševanjem nalog varovanja, svetovanja in nadzora ob upoštevanju mednarodnega prava človekovih pravic, vključno z opredeljevanjem žrtev tihotapljenja ljudi in trgovine z njimi;

(f) napotitev uradnikov za zvezo za priseljevanje in svetovalcev za dokumente v tretje države ter izmenjava in napotitev mejnih policistov med državami članicami ali med državo članico in tretjo državo;

▼B

(g) študije, usposabljanje, pilotni projekti in druge dejavnosti, s katerimi bo postopno vzpostavljen integrirani sistem za upravljanje zunanjih meja iz člena 3(3), vključno z ukrepi za medagencijsko sodelovanje v posameznih državah članicah ali med državami članicami in ukrepi v zvezi z interoperabilnostjo in usklajevanjem sistemov za upravljanje meja;

(h) študije, pilotne projekte in ukrepe za izvajanje priporočil, operativnih standardov in najboljše prakse, ki so rezultat operativnega sodelovanja med državami članicami in agencijami Unije.

2. Instrument v okviru ciljev iz člena 3 te uredbe ter ob upoštevanju rezultatov dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 in v skladu s cilji nacionalnih programov iz člena 9 te uredbe podpira ukrepe v tretjih državah in v zvezi z njimi, zlasti naslednje:

(a) informacijske sisteme, orodja ali opremo za izmenjavo informacij med državami članicami in tretjimi državami;

(b) ukrepe za operativno sodelovanje med državami članicami in tretjimi državami, vključno s skupnimi operacijami;

(c) projekte v tretjih državah, namenjene izboljšanju sistemov varovanja, da se zagotovi sodelovanje s sistemom Eurosur;

(d) študije, seminarje, delavnice, konference, usposabljanje, opremo in pilotne projekte za zagotavljanje *ad hoc* tehničnega in operativnega strokovnega znanja tretjim državam;

(e) študije, seminarje, delavnice, konference, usposabljanje, opremo in pilotne projekte za izvajanje posebnih priporočil, operativnih standardov in najboljših praks, ki so rezultat operativnega sodelovanja med državami članicami in agencijami Unije v tretjih državah.

Komisija in države članice skupaj z Evropsko službo za zunanje delovanje zagotavljajo usklajevanje, kar zadeva ukrepe v tretjih državah in v zvezi z njimi, kakor je določeno v členu 3(5) Uredbe (EU) št. 514/2014.

3. Ukrepi iz točke (a) odstavka 1 niso upravičeni na začasnih zunanjih mejah.

4. Ukrepi v zvezi z začasno in izjemno ponovno uvedbo nadzora notranjih mejah, kot je opredeljeno v Zakoniku o schengenskih mejah, niso upravičeni.

5. Ukrepi, katerih edini cilj ali učinek je nadzor blaga, niso upravičeni.

POGLAVJE II

FINANČNI IN IZVEDBENI OKVIR

Člen 5

Skupna sredstva in izvajanje

1. Skupna sredstva za izvajanje instrumenta znašajo 2 760 milijonov EUR v tekočih cenah.

▼B

2. Evropski parlament in Svet odobrita letne odobritve v okviru omejitev iz večletnega finančnega okvira.

3. Skupna sredstva se uporabijo prek naslednjih možnosti:

(a) nacionalnih programov v skladu s členoma 9 in 12;

(b) operativne podpore v okviru nacionalnih programov in pod pogoji, določenimi v členu 10;

(c) posebne tranzitne sheme v skladu s členom 11;

(d) ukrepov Unije v skladu s členom 13;

(e) nujne pomoči v skladu s členom 14;

(f) izvajanja programa za vzpostavitev informacijskih sistemov za podporo upravljanja migracijskih tokov prek zunanjih meja pod pogoji, določenimi v členu 15;

(g) tehnične pomoči v skladu s členom 16.

4. Proračun, dodeljen v okviru instrumenta za ukrepe Unije iz člena 13 te uredbe, nujno pomoč iz člena 14 te uredbe in tehnično pomoč iz člena 16(1) te uredbe, se izvaja z neposrednim upravljanjem v skladu s točko (a) člena 58(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) in po potrebi s posrednim upravljanjem v skladu s točko (c) člena 58(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Proračun, dodeljen nacionalnim programom iz člena 9, operativni podpori iz člena 10 in delovanju posebne tranzitne sheme iz člena 11, se izvaja z deljenim upravljanjem v skladu s točko (b) člena 58(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Proračun, dodeljen državam, povezanim z izvajanjem, uporabo in razvojem schengenskega pravnega reda iz odstavka 7 tega člena, se izvaja s posrednim upravljanjem v skladu s točko (c)(i) člena 58(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Metoda oziroma metode izvajanja proračuna za program o razvoju informacijskih sistemov na podlagi obstoječih in/ali novih informacijskih sistemov se določijo v ustreznih zakonodajnih aktih Unije, če bodo ti sprejeti.

5. Skupna sredstva se uporabijo na naslednji način:

(a) 1 551 milijonov EUR za nacionalne programe držav članic;

(b) 791 milijonov EUR za razvoj informacijskih sistemov na podlagi obstoječih in/ali novih informacijskih sistemov za podporo upravljanja migracijskih tokov prek zunanjih meja, če bodo sprejeti ustrezni zakonodajni akti Unije;

([1]) Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

▼B

Če se navedeni znesek ne dodeli ali porabi, ga Komisija z delegiranim aktom v skladu s členom 17 ponovno dodeli eni ali več dejavnostim iz točk (b) in (c) člena 6(1) ter točke (d) tega odstavka. Ta delegirani akt zajema oceno razvoja ustreznih informacijskih sistemov, vključno z izvrševanjem proračuna in predvidenimi neporabljenimi zneski. Do ponovne dodelitve lahko pride po sprejetju ustreznih zakonodajnih aktov ali ob vmesnem pregledu iz člena 8.

(c) 154 milijonov EUR za posebno tranzitno shemo;

(d) 264 milijonov EUR za ukrepe Unije, nujno pomoč in tehnično pomoč na pobudo Komisije, pri čemer se vsaj 30 % zneska uporabi za ukrepe Unije.

6. Skupaj s skupnimi sredstvi, določenimi za Uredbo (EU) 513/2014, skupna sredstva, ki so na voljo za instrument, kot je opredeljeno v odstavku 1, predstavljajo finančna sredstva za Sklad, ki pomenijo v okviru letnega proračunskega postopka za Evropski parlament in Svet prednostni referenčni znesek v smislu točke 17 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovodenju ([1]).

7. Države, ki se pridružijo izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, sodelujejo v instrumentu v skladu s to uredbo.

Sklenejo se dogovori o finančnih prispevkih teh držav za instrument in sprejmejo dopolnilna pravila, potrebna za tako sodelovanje, vključno z določbami, ki zagotavljajo zaščito finančnih interesov Unije in pooblastilo Računskemu sodišču, da izvaja revizije.

Finančni prispevki teh držav se dodajo skupnim sredstvom iz odstavka 1, ki so na voljo v proračunu Unije.

Člen 6

Sredstva za upravičene ukrepe v državah članicah

1. Državam članicam se okvirno dodeli 1 551 milijonov EUR:

(a) 1 276 milijonov EUR, kot je določeno v Prilogi I;

(b) 147 milijonov EUR na podlagi rezultatov mehanizma iz člena 7;

([1]) UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

▼B

(c) v okviru vmesnega pregleda iz člena 8 in za obdobje od proračunskega leta 2018 128 milijonov EUR, preostanek razpoložljivih dodeljenih sredstev iz tega člena ali drug znesek, kot je določeno v skladu z odstavkom 4, na podlagi rezultatov analize tveganja in vmesnega pregleda.

2. Vsaka država članica dodeli osnovne zneske za nacionalne programe iz Priloge I, kakor sledi:

(a) vsaj 10 % za ukrepe iz točke (a) člena 9(2);

(b) vsaj 25 % za ukrepe v zvezi s točko (b) člena 9(2);

(c) vsaj 5 % za ukrepe v zvezi s točkami (c), (d), (e) in (f) člena 9(2).

Če nacionalni programi vsebujejo obrazložitev, zakaj dodeljevanje sredstev pod navedeno ravnjo ne ogroža izpolnitve zadevnega cilja, lahko države članice odstopajo od najnižjih deležev. Obrazložitev oceni Komisija v okviru odobritve nacionalnih programov iz člena 9(2).

3. Države članice namenijo potrebno financiranje sistemu Eurosur, da se zagotovi njegovo dobro delovanje.

▼M1

3a. Državam članicam se v razvojni fazi Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) poleg osnovnih dodeljenih sredstev dodelijo dodatna sredstva v višini 96,5 milijona EUR, ki se v celoti namenijo ETIAS, da se zagotovi hiter in učinkovit razvoj v skladu z izvajanjem centralnega sistema ETIAS, kakor je ustanovljen z Uredbo (EU) 2018/1240 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

▼B

4. Da se zagotovi ustrezno obravnavanje ciljev instrumenta v primeru nepredvidenih ali novih razmer in/ali učinkovito izkoriščanje sredstev, ki so na voljo v okviru instrumenta, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 17 za prilagoditev okvirnega zneska, navedenega v točki (c) odstavka 1 tega člena.

5. Države članice, ki pristopijo k Uniji v obdobju 2012–2020, niso upravičene do sredstev, dodeljenih za nacionalne programe v okviru instrumenta, če že koristijo sredstva iz začasnega instrumenta Unije, ki pomaga upravičenim državam članicam financirati ukrepe na novih zunanjih mejah za izvajanje schengenskega pravnega reda v zvezi z mejami in vizumi ter nadzorom zunanjih meja.

([1]) Uredba (EU) 2018/1240 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. septembra 2018 o vzpostavitvi Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) ter spremembi uredb (EU) št. 1077/2011, (EU) št. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 in (EU) 2017/2226 (UL L 236, 19.9.2018, str. 1).

▼B

Člen 7

Sredstva za posebne ukrepe

1. Države članice lahko poleg dodeljenih sredstev, izračunanih v skladu s točko (a) člena 6(1), prejmejo dodaten znesek pod pogojem, da je v nacionalnem programu opredeljen kot tak in da se uporabi za izvajanje posebnih ukrepov, naštetih v prilogi II.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 17 za revizijo posebnih ukrepov iz Priloge II, če je to primerno, tudi v okviru vmesnega pregleda. Države članice lahko na podlagi novih posebnih ukrepov glede na razpoložljiva sredstva prejmejo dodaten znesek, kot je določeno v odstavku 1 tega člena.

3. Dodatni zneski iz tega člena se dodelijo zadevnim državam članicam s posameznimi sklepi o financiranju, s katerimi se odobrijo ali revidirajo njihovi nacionalni programi v skladu s postopkom, določenim v členu 14 Uredbe (EU) št. 514/2014.

Člen 8

Sredstva v okviru vmesnega pregleda

1. Za dodelitev zneska, določenega v točki (c) člena 6(1), Komisija do 1. junija 2017 upošteva obremenitev držav članic pri upravljanju meja, vključno z dejavnostmi iskanja in reševanja, do katerih utegne priti med operacijami varovanja meja na morju, in poročila o oceni, pripravljena v okviru schengenskega ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma, in stopnje ogroženosti na zunanjih mejah za obdobje 2017–2020 ter dejavnike, ki so vplivali na varnost na zunanjih mejah v obdobju 2014–2016. Navedeni znesek se razdeli med države članice na podlagi ponderiranja naslednjih vrst meja, ob upoštevanju odstavka 6 tega člena:

(a) 45 % za zunanje morske meje;

(b) 38 % za zunanje kopenske meje;

(c) 17 % za letališča.

2. Znesek za zunanje morske in kopenske meje se izračuna tako, da se dolžina odsekov zunanje meje pomnoži s stopnjo ogroženosti (minimalna, običajna, srednja, visoka) za vsak mejni odsek, kot sledi:

(a) količnik 0,5 za minimalno stopnjo ogroženosti;

(b) količnik 1 za normalno stopnjo ogroženosti;

(c) količnik 3 za srednjo stopnjo ogroženosti;

(d) količnik 5 za visoko stopnjo ogroženosti.

▼B

3. Znesek za letališča se izračuna za vsako posamezno državo članico, kot sledi:

(a) 50 % na osnovi števila oseb, ki prečkajo zunanje meje;

(b) 50 % na osnovi števila državljanov tretjih držav, ki jim je bil zavrnjen vstop na zunanjih mejah.

4. Komisija v skladu z analizo tveganja, ki jo opravi agencija Frontex, ter po posvetovanju s slednjo in drugimi agencijami Unije, če je to potrebno, določi stopnje ogroženosti za posamezne odseke zunanjih meja držav članic za obdobje 2017–2020. Stopnje ogroženosti so odvisne od naslednjih dejavnikov:

(a) obremenitev pri upravljanju zunanjih meja;

(b) dejavnikov, ki so vplivali na varnost zunanjih meja držav članic v obdobju 2014–2016;

(c) sprememb politik Unije, na primer vizumske politike;

(d) morebitnih prihodnjih gibanj v zvezi z migracijskimi tokovi in tveganj nezakonitih dejavnosti v zvezi z nezakonitim prehajanjem zunanjih meja, in

(e) verjetnega političnega, gospodarskega in družbenega razvoja dogodkov v tretjih državah, zlasti tistih v sosednjih državah.

Preden Komisija izda poročilo, v katerem določi stopnje ogroženosti, z državami članicami opravi izmenjavo mnenj.

5. Za namen razporeditve sredstev v skladu z odstavkom 1:

(a) se upošteva črta med območji iz člena 1 Uredbe Sveta (ES) št. 866/2004 ([1]), vendar ne morska meja severno od te črte, čeprav ne gre za zunanjo kopensko mejo, in sicer dokler se uporablja člen 1 Protokola št. 10 o Cipru k Aktu o pristopu iz leta 2003;

(b) izraz „zunanje morske meje“ pomeni zunanje meje teritorialnega morja držav članic, v skladu s členi 4 do 16 Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu. Vendar v primerih, ko so potrebne redne in obširne operacije za preprečevanje nedovoljenih prehodov čez meje, ta izraz pomeni zunanje meje močno ogroženih območij. Te zunanje meje se določijo z upoštevanjem ustreznih podatkov o teh operacijah v obdobju 2014–2016, zagotovljenih s strani zadevnih držav članic.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 866/2004 z dne 29. aprila 2004 o režimu na podlagi člena 2 Protokola št. 10 k Aktu o pristopu (UL L 161, 30.4.2004, str. 128).

▼B

6. Poleg tega se lahko po razpisu Komisije, izvedenem do 1. junija 2017, državam članicam dodelijo dodatna sredstva, pod pogojem, da so kot taka opredeljena v nacionalnem programu in da se uporabijo za izvedbo posebnih ukrepov, določenih v skladu s tedanjimi prednostnimi nalogami Unije.

7. Dodatni zneski iz tega člena se dodelijo zadevnim državam članicam s posameznimi sklepi o financiranju, s katerimi se odobrijo ali revidirajo njihovi nacionalni programi v skladu s postopkom, določenim v členu 14 Uredbe (EU) št. 514/2014.

Člen 9

Nacionalni programi

1. Nacionalni program, ki ga je treba pripraviti ob upoštevanju rezultatov dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 v skladu z instrumentom, in nacionalni program, ki ga je treba pripraviti v skladu z Uredbo (EU) št. 513/2014, se predložita Komisiji v obliki enega nacionalnega programa za Sklad in v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 514/2014.

2. Države članice si v okviru nacionalnih programov, ki jih v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 514/2014 pregleda in odobri Komisija, ob upoštevanju ciljev iz člena 3 te uredbe in rezultatov dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014, prizadevajo predvsem za doseganje ciljev z naslednjega seznama:

(a) razvoj sistema Eurosur v skladu s pravom in smernicami Unije;

(b) podporo in razširitev obstoječih zmogljivosti na področju vizumske politike, upravljanja zunanjih meja ter podporo in razširitev ukrepov na območju prostega gibanja, povezanih z upravljanjem zunanjih meja, na nacionalni ravni, zlasti ob upoštevanju novih tehnologij, napredka in/ali standardov v zvezi z upravljanjem migracijskih tokov;

(c) podporo nadaljnjega razvoja na področju upravljanja migracijskih tokov s konzularnimi in drugimi službami držav članic v tretjih državah, vključno z vzpostavitvijo mehanizmov za konzularno sodelovanje, z namenom olajšanja zakonitega potovanja v skladu s pravom Unije ali zadevne države članice in preprečevanja nezakonitega priseljevanja v Unijo;

(d) okrepitev integriranega sistema upravljanja meja s preskušanjem in uvajanjem novih orodij, interoperabilnih sistemov ter delovnih metod, namenjenih izboljšanju izmenjave informacij znotraj držav članic ali okrepitvi medagencijskega sodelovanja;

(e) razvoj projektov za enotno in visoko raven nadzora zunanjih meja v skladu s skupnimi standardi Unije ter za večjo interoperabilnost sistemov upravljanja zunanjih meja med državami članicami;

▼B

(f) podporo za ukrepe za nadaljnje usklajevanje upravljanja meja, zlasti tehnoloških zmogljivosti, v skladu s skupnimi standardi Unije in po posvetovanju z agencijo Frontex;

(g) zagotavljanje pravilne in enotne uporabe pravnega reda Unije glede nadzora meja in vizumov pri odpravljanju pomanjkljivosti na ravni Unije, kakor so razvidne iz rezultatov, pridobljenih v okviru schengenskega ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma;

(h) vzpostavljanje zmogljivosti za soočanje s prihajajočimi izzivi, vključno s sedanjimi in prihodnjimi grožnjami ter pritiski na zunanjih mejah, zlasti ob upoštevanju analiz, ki jih opravijo ustrezne agencije Unije.

3. Pri uresničevanju ciljev iz odstavka 2 lahko države članice v okviru nacionalnih programov podprejo ukrepe v tretjih državah in v povezavi z njimi, med drugim prek izmenjave informacij in operativnega sodelovanja.

4. Komisija se z agencijo Frontex posvetuje o osnutkih nacionalnih programov, zlasti o dejavnostih, ki se financirajo v okviru operativne podpore, ki jih predložijo države članice, da bi omogočili dopolnjevanje med misijo agencije Frontex in odgovornostjo držav članic za nadzor in varovanje zunanjih meja, prav tako pa zagotovili doslednost in preprečili stroškovno neučinkovitost.

Člen 10

Operativna podpora v okviru nacionalnih programov držav članic

1. Država članica lahko uporabi do 40 % zneska, ki ga prejme v okviru instrumenta za svoj nacionalni program, za financiranje operativne podpore za javne organe, odgovorne za izvajanje nalog in storitev, ki predstavljajo javno storitev za Unijo.

2. Operativna podpora se dodeli samo, če zadevna država članica izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) skladnost s pravnim redom Unije glede meja in vizumov;

(b) skladnost s cilji nacionalnega programa;

(c) skladnost s skupnimi standardi Unije, da se izboljša usklajevanje med državami članicami in prepreči podvajanje, razdrobljenost in stroškovna neučinkovitost na področju nadzora meja.

3. V ta namen Komisija pred odobritvijo nacionalnega programa oceni izhodiščno stanje v državah članicah, ki so izkazale namero, da bodo zaprosile za operativno podporo, pri čemer upošteva schengenska ocenjevalna poročila, kjer je to pomembno.

▼B

Ugotovitve Komisije so predmet izmenjave mnenj z zadevno državo članico.

Po izmenjavi mnenj se lahko sprejem proračunske podpore v okviru nacionalnega programa države članice s strani Komisije pogojuje z načrtovanjem programov in izvedbo številnih ukrepov, s katerimi se zagotovi, da so ob podelitvi proračunske podpore v celoti izpolnjeni pogoji iz odstavka 2.

4. Operativna podpora se osredotoči na posebne naloge in/ali storitve ter cilje, določene v Prilogi III. V celoti krije odhodke, ki nastanejo pri izvajanju nalog in/ali storitev, določenih v nacionalnem programu, znotraj finančnih omejitev programa in zgornje meje, določene v odstavku 1.

5. Operativna podpora je predmet spremljanja in izmenjave informacij med Komisijo ter zadevno državo članico v zvezi z izhodiščnim stanjem v tej državi članici, zadanimi cilji in kazalniki za merjenje napredka.

6. Komisija z izvedbenimi akti določi postopke poročanja o uporabi te določbe in poskrbi za ostale praktične dogovore med državami članicami in Komisijo, ki zagotavljajo skladnost s tem členom. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 18(2).

Člen 11

Operativna podpora za posebno tranzitno shemo

1. Instrument zagotavlja podporo za kritje izpada plačil za tranzitne vizume ter dodatnih stroškov zaradi izvajanja sheme poenostavljenega tranzitnega dokumenta (FTD) in poenostavljenega železniškega tranzitnega dokumenta (FRTD) v skladu z Uredbo (ES) št. 693/2003 in Uredbo (ES) št. 694/2003.

2. Sredstva, ki so dodeljena Litvi v skladu z odstavkom 1, ne presegajo 154 milijonov EUR za obdobje 2014–2020 in so na voljo kot dodatna posebna operativna podpora za Litvo.

3. Za namen odstavka 1 dodatni stroški pomenijo stroške, ki izhajajo neposredno iz posebnih zahtev v zvezi z izvajanjem ukrepov posebne tranzitne sheme in ne nastajajo kot posledica izdajanja tranzitnih ali drugih vizumov.

Do financiranja so upravičene naslednje vrste dodatnih stroškov:

(a) naložbe v infrastrukturo;

(b) usposabljanje osebja, ki izvaja posebno tranzitno shemo;

▼B

(c) dodatni stroški poslovanja, vključno s plačami za osebje, ki je posebej določeno za izvajanje ukrepov posebne tranzitne sheme.

4. Izpad plačil iz odstavka 1 tega člena se v finančnem okviru, določenem v odstavku 2 tega člena, izračuna na podlagi višine vizumske takse in oprostitev vizumskih taks, določenih v Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Rusko federacijo o poenostavitvi izdajanja vizumov državljanom Evropske unije in Ruske federacije ([1]).

5. Komisija in Litva preverita uporabo tega člena, če pride do sprememb, ki vplivajo na obstoj in/ali delovanje posebne tranzitne sheme.

6. Komisija z izvedbenimi akti določi postopke poročanja o uporabi te določbe ter poskrbi za finančne in druge praktične dogovore med Litvo in Komisijo, ki zagotavljajo skladnost s tem členom. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 18(2).

7. Da se zagotovi nemoteno delovanje posebne tranzitne sheme, lahko Komisija uvede posebne ureditve za vmesna plačila, ki odstopajo od določb Uredbe (EU) št. 514/2014.

Člen 12

Načrtovanje programov v skladu z rezultati schengenskega ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma

Po schengenskem ocenjevalnem poročilu, sprejetem v skladu z Uredbo (EU) št. 1053/2013, zadevna država članica skupaj s Komisijo in agencijo Frontex preuči, kako obravnavati ugotovitve, vključno s pomanjkljivostmi, in izvede priporočila v okviru svojega nacionalnega programa.

Država članica po potrebi spremeni svoj nacionalni program v skladu s členom 14(9) Uredbe (EU) št. 514/2014, tako da upošteva te ugotovitve in priporočila.

Financiranje popravljalnih ukrepov je prednostna naloga. V sodelovanju s Komisijo in agencijo Frontex zadevna država članica prerazporedi sredstva znotraj svojega programa, vključno s tistimi, ki so načrtovana za operativno podporo, in/ali uvede ali spremeni ukrepe za odpravo pomanjkljivosti v skladu z ugotovitvami in priporočili ocenjevalnega poročila glede schengenskega območja.

Člen 13

Ukrepi Unije

1. Na pobudo Komisije se lahko instrument uporabi za financiranje nadnacionalnih ukrepov ali ukrepov v posebnem interesu Unije (v nadaljnjem besedilu: ukrepi Unije), ki se nanašajo na splošne, posebne in operativne cilje iz člena 3.

([1]) UL L 129, 17.5.2007, str. 27.

▼B

2. Da bi bili ukrepi Unije upravičeni do financiranja, morajo biti namenjeni zlasti doseganju naslednjih ciljev:

(a) podpori priprave, spremljanja, upravne in tehnične dejavnosti, potrebne za izvajanje politik v zvezi z zunanjimi mejami in vizumi, vključno z boljšim upravljanjem schengenskega območja z razvojem in izvajanjem ocenjevalnega mehanizma, vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1053/2013, za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda in Zakonika o schengenskih mejah, zlasti glede odhodkov za obiske strokovnjakov Komisije in držav članic na kraju samem;

(b) izboljšanju poznavanja in razumevanja prevladujočih razmer v državah članicah in tretjih državah s pomočjo analiziranja, ocenjevanja in natančnega spremljanja njihovih politik;

(c) podpori razvoja statističnih orodij, tudi skupnih, ter metod in skupnih kazalnikov;

(d) podpori in spremljanju izvajanja prava Unije in ciljev politik Unije v državah članicah ter oceniti njihovo učinkovitost in vpliv, tudi kar zadeva spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter na področju uporabe instrumenta;

(e) spodbujanju mreženja, vzajemnega učenja, prepoznavanja in razširjanja najboljših praks ter inovativnih pristopov med različnimi interesnimi skupinami na evropski ravni;

(f) spodbujanju projektov, namenjenih usklajevanju in interoperabilnosti ukrepov za upravljanje meja v skladu s skupnimi standardi Unije z namenom razviti integriran evropski sistem upravljanja meja;

(g) povečanju ozaveščenosti zainteresiranih strani in javnosti o politikah in ciljih Unije, vključno z institucionalnim komuniciranjem o političnih prednostnih nalogah Unije;

(h) povečanju zmogljivosti evropskih mrež za oceno, spodbujanje, podporo in nadaljnji razvoj politik in ciljev Unije;

(i) podpori zlasti inovativnih projektov, ki razvijajo nove metode in/ali tehnologije, ki bi jih bilo mogoče prenesti v druge države članice, predvsem projektov, usmerjenih k testiranju in potrjevanju raziskovalnih projektov;

(j) podpori ukrepom v tretjih državah in v zvezi z njimi, kot je določeno v členu 4(2).

3. Ukrepi Unije se izvajajo v skladu s členom 6 Uredbe (EU) št. 514/2014.

▼B

Člen 14

Nujna pomoč

1. Instrument zagotavlja finančno pomoč za nujne in posebne potrebe v izrednih razmerah, kot je določeno v točki (f) člena 2.

2. Nujna pomoč se izvaja v skladu s členoma 6 in 7 Uredbe (EU) št. 514/2014.

Člen 15

Vzpostavitev programa za razvoj informacijskih sistemov

Program razvoja informacijskih sistemov na podlagi obstoječih in/ali novih informacijskih sistemov se izvaja, če bodo sprejeti zakonodajni akti Unije, ki bodo določali te informacijske sisteme in njihovo komunikacijsko infrastrukturo, zlasti s ciljem izboljšati upravljanje ter nadzor potovalnih tokov na zunanjih mejah z okrepitvijo kontrol in hkratno pospešitvijo prehajanja meja za redne potnike. Če je to ustrezno, se prizadeva najti sinergije z obstoječimi informacijskimi sistemi, da bi se izognili dvakratnim stroškom.

Razčlenitev zneska iz točke (b) člena 5(5) se navede v ustreznih zakonodajnih aktih Unije ali, po sprejetju navedenih zakonodajnih aktov, z delegiranim aktom v skladu s členom 17.

Komisija vsaj enkrat letno in po potrebi obvesti Evropski parlament in Svet o napredku pri razvoju teh informacijskih sistemov.

Člen 16

Tehnična pomoč

1. Na pobudo in/ali v imenu Komisije lahko instrument v skladu s členom 9 Uredbe (EU) št. 514/2014 letno prispeva v Sklad do 1,7 milijona EUR za tehnično pomoč.

2. Na pobudo države članice se lahko iz instrumenta v skladu s členom 20 Uredbe (EU) št. 514/2014 financirajo dejavnosti tehnične pomoči. Znesek, rezerviran za tehnično pomoč, v obdobju 2014–2020 ne presega 5 % celotnega zneska, dodeljenega državi članici, ter še 500 000 EUR.

POGLAVJE III

KONČNE DOLOČBE

Člen 17

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

▼B

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz točke (b) člena 5 (5) ter členov 6(4), 7(2) in 15 se prenese na Komisijo za obdobje sedmih let od 21. maja 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem sedemletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za obdobje treh let, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem sedemletnega obdobja.

3. Podelitev pooblastila iz točke (b) člena 5(5) ter členov 6(4), 7(2) in 15 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s točko (b) člena 5(5) ter členom 6 (4), 7(2) in 15, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 18

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za sklada za azil, migracije in integracijo ter za notranjo varnost, vzpostavljen s členom 59(1) Uredbe EU št. 514/2014.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 19

Uporaba Uredbe (EU) št. 514/2014

Za instrument se uporabljajo določbe Uredbe (EU) št. 514/2014.

Člen 20

Razveljavitev

Odločba št. 574/2007/ES se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2014.

▼B

Člen 21

Prehodne določbe

1. Ta uredba ne vpliva na nadaljevanje ali spremembo projektov in letnih programov, vključno z njihovim popolnim ali delnim preklicem, do njihovega zaključka ali na finančno pomoč, ki jo je odobrila Komisija na podlagi Odločbe št. 574/2007/ES ali katere koli druge zakonodaje, ki se uporablja za navedeno pomoč 31. decembra 2013.

2. Pri sprejemanju sklepov o sofinanciranju v okviru instrumenta Komisija upošteva ukrepe, sprejete na podlagi Odločbe št. 574/2007/ES pred 20. majem 2014, ki imajo finančne posledice v obdobju, ki ga zajema navedeno sofinanciranje.

3. Zneske, dodeljene za sofinanciranje, ki jih je v obdobju od 1. januarja 2011 do 31. decembra 2014 odobrila Komisija, za katere zahtevani dokumenti za zaključek ukrepov niso bili poslani Komisiji v roku za predložitev končnega poročila, Komisija samodejno sprosti do 31. decembra 2017, kar sproži vračilo neupravičeno izplačanih zneskov.

4. Zneski iz ukrepov, ki so bili začasno ustavljeni zaradi sodnih postopkov ali upravnih pritožb z odložilnim učinkom, se ne upoštevajo pri računanju zneska, ki se bo samodejno sprostil.

5. Države članice Komisiji do 30. junija 2015 predložijo ocenjevalno poročilo o rezultatih in učinkih ukrepov, sofinanciranih na podlagi Odločbe št. 574/2007/ES, za obdobje 2011–2013.

6. Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij do 31. decembra 2015 predloži naknadno ocenjevalno poročilo za obdobje 2011–2013 v skladu z Odločbo št. 574/2007/ES.

Člen 22

Pregled

Evropski parlament in Svet na podlagi predloga Komisije pregledata to uredbo do 30. junija 2020.

Člen 23

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

▼B

PRILOGA I

Zneski, ki predstavljajo podlago za nacionalne programe držav članic (v EUR)

Država članica/ Pridružena država	Najnižji znesek	Fiksni del, razdeljen na podlagi povprečja za obdobje 2010–2012	% v obdobju 2010–2012 s Hrvaško	Skupaj
AT	5 000 000	9 162 727	0,828 %	14 162 727
BE	5 000 000	12 519 321	1,131 %	17 519 321
BG	5 000 000	35 366 130	3,196 %	40 366 130
CH	5 000 000	13 920 284	1,258 %	18 920 284
CY	15 000 000	19 507 030	1,763 %	34 507 030
CZ	5 000 000	9 381 484	0,848 %	14 381 484
DE	5 000 000	46 753 437	4,225 %	51 753 437
DK	5 000 000	5 322 133	0,481 %	10 322 133
EE	5 000 000	16 781 752	1,516 %	21 781 752
ES	5 000 000	190 366 875	17,201 %	195 366 875
FI	5 000 000	31 934 528	2,886 %	36 934 528
FR	5 000 000	79 999 342	7,229 %	84 999 342
GR	5 000 000	161 814 388	14,621 %	166 814 388
HR	4 285 714	31 324 057	2,830 %	35 609 771
HU	5 000 000	35 829 197	3,237 %	40 829 197
IE				
IS	5 000 000	326 980	0,030 %	5 326 980
IT	5 000 000	151 306 897	13,672 %	156 306 897
LI	5 000 000	0	0,000 %	5 000 000
LT	5 000 000	19 704 873	1,780 %	24 704 873
LU	5 000 000	400 129	0,036 %	5 400 129
LV	5 000 000	10 521 704	0,951 %	15 521 704
MT	15 000 000	38 098 597	3,442 %	53 098 597
NL	5 000 000	25 609 543	2,314 %	30 609 543
NO	5 000 000	9 317 819	0,842 %	14 317 819
PL	5 000 000	44 113 133	3,986 %	49 113 133
PT	5 000 000	13 900 023	1,256 %	18 900 023
RO	5 000 000	56 151 568	5,074 %	61 151 568
SE	5 000 000	6 518 706	0,589 %	11 518 706
SI	5 000 000	25 669 103	2,319 %	30 669 103
SK	5 000 000	5 092 525	0,460 %	10 092 525
UK				
SKUPAJ	169 285 714	1 106 714 286	100,00 %	1 276 000 000

▼B

PRILOGA II

Seznam posebnih ukrepov

1. Vzpostavitev mehanizmov za konzularno sodelovanje med vsaj dvema državama članicama, kar bi privedlo do ekonomije obsega pri obravnavi vlog in izdaji vizumov na konzulatih v skladu z načeli o sodelovanju, opredeljenimi v Vizumskem zakoniku, vključno s skupnimi centri za sprejem vlog za izdajo vizuma

2. Nakup prevoznih sredstev in delovne opreme, ki so ocenjeni kot potrebni za izvajanje skupnih operacij agencije Frontex in ki bodo tej agenciji na voljo v skladu z drugim in tretjim pododstavkom člena 7(5) Uredbe (ES) št. 2007/2004.

▼M2

3. Dejavnosti nadzora meja, kot so mejne kontrole in ukrepi za varovanje meja na območjih, ki se soočajo z obstoječim ali potencialnim velikim in/ali nesorazmernim migracijskim pritiskom, vključno z dejavnostmi, povezanimi z vzpostavitvijo, razvojem in delovanjem žariščnih točk, kot so opredeljene v členu 2(10) Uredbe (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta [1], ter po potrebi podpora dejavnostim upravljanja meja v tretjih državah.

[1] Uredba (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o evropski mejni in obalni straži ter spremembi Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 863/2007 Evropskega parlamenta in Sveta, Uredbe Sveta (ES) št. 2007/2004 in Odločbe Sveta 2005/267/ES (UL L 251, 16.9.2016, str. 1).

▼B

PRILOGA III

Cilji za operativno podporo v okviru nacionalnih programov

Cilj 1: spodbujanje razvoja in izvajanja politik, ki bi zagotovile odpravo kontrole oseb pri prehajanju notranjih meja, ne glede na državljanstvo, ter izvajanje kontrole oseb in učinkovitega nadzora pri prehajanju zunanjih meja:

— dejavnosti,

— stroški osebja, vključno z usposabljanjem,

— stroški storitev, na primer vzdrževanja in popravil,

— nadgradnja/zamenjava opreme,

— nepremičnine (amortizacija, obnova).

Cilj 2: spodbujanje razvoja in izvajanja skupne politike vizumov in drugih dovoljenj za kratkotrajno prebivanje, vključno s konzularnim sodelovanjem:

— stroški osebja, vključno z usposabljanjem,

— stroški storitev, na primer vzdrževanja in popravil,

— nadgradnja/zamenjava opreme,

— nepremičnine (amortizacija, obnova).

Cilj 3: vzpostavitev in uporaba varnih informacijskih sistemov, njihove komunikacijske infrastrukture in opreme za podporo upravljanja migracijskih tokov prek zunanjih meja Unije, vključno z varovanjem:

— operativno upravljanje sistemov SIS in VIS ter novih sistemov, ki se bodo vzpostavili,

— stroški osebja, vključno z usposabljanjem,

— stroški storitev, na primer vzdrževanja in popravil,

— komunikacijska infrastruktura in zadeve, povezane z varnostjo in varstvom podatkov,

— nadgradnja/zamenjava opreme,

— najem zaščitenih prostorov in/ali obnova.

▼B

PRILOGA IV

Seznam skupnih kazalnikov za merjenje posebnih ciljev

(a) Podpiranje skupne vizumske politike za olajšanje zakonitega potovanja, zagotovitev enakega obravnavanja državljanov tretjih držav in boj proti nezakonitemu priseljevanju

(i) Število dejavnosti konzularnega sodelovanja, razvitih s pomočjo instrumenta,

Za namene letnih poročil o izvajanju, kot je navedeno v členu 54 Uredbe (EU) št. 514/2014, se ta kazalnik dodatno porazdeli v naslednje podkategorije, kot so:

— namestitev,

— skupni centri za sprejem vlog,

— predstavništva,

— drugo.

(ii) Število usposobljenih uslužbencev in število tečajev o vidikih, povezanih s skupno vizumsko politiko, s pomočjo instrumenta.

(iii) Število specializiranih delovnih mest v tretjih državah, ki jih je podprl instrument.

Kot je navedeno v členu 54 Uredbe (EU) št. 514/2014, se za namene letnih poročil o izvajanju kazalnik dodatno porazdeli v naslednje podkategorije:

— uradniki za zvezo za priseljevanje,

— drugo.

(iv) Odstotek in število konzulatov, odprtih ali razširjenih s pomočjo instrumenta, glede na celotno število konzulatov.

(b) Podpiranje upravljanja meja, tudi z izmenjavo informacij med državami članicami ter med državami članicami in agencijo Frontex, da bi po eni strani zagotovili visoko raven zaščite zunanjih meja, vključno z obravnavo nezakonitega priseljevanja, po drugi strani pa poskrbeli za neovirano prehajanje zunanjih meja v skladu s schengenskim pravnim redom

(i) Število usposobljenih uslužbencev in število tečajev o vidikih, povezanih z upravljanjem meja, s pomočjo instrumenta.

(ii) Število objektov za nadzor meja (kontrole in varovanje) in sredstva, razvita ali izboljšana s pomočjo instrumenta,

Kot je navedeno v členu 54 Uredbe (EU) št. 514/2014, se za namene letnih poročil o izvajanju kazalnik dodatno porazdeli v naslednje podkategorije:

— infrastruktura,

— flota (zračne, kopenske, morske meje),

— oprema,

— drugo.

(iii) Število mejnih prehodov na zunanjih mejah prek kontrolnih vrat ABC, za katere je bila uporabljena podpora instrumenta, glede na skupno število mejnih prehodov.

▼B

(iv) Število infrastrukturnih objektov za nacionalno varovanje meja, odprtih/nadgrajenih v okviru sistema Eurosur.

Kot je navedeno v členu 54 Uredbe (EU) št. 514/2014, se za namene letnih poročil o izvajanju kazalnik dodatno porazdeli v naslednje podkategorije:

— nacionalni koordinacijski centri,

— regionalni koordinacijski centri,

— lokalni koordinacijski centri

— druge vrste koordinacijskih centrov.

(v) število incidentov, o katerih države članice poročajo za evropsko sliko razmer.

Kot je navedeno v členu 54 Uredbe (EU) št. 514/2014, se za namene letnih poročil o izvajanju kazalnik dodatno porazdeli v naslednje podkategorije:

— nezakonito priseljevanje, vključno z incidenti, pri katerih je ogroženo življenje migrantov,

— čezmejni kriminal,

— krizne razmere.